

การศึกษาคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์

นางสาว ส้มคิด ปลอดโปร่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาประถมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-986-4

010867

16705555

A STUDY OF THE EDUCATIONAL VALUES IN JAPANESE CARTOONS ON TELEVISION

Miss Somkid Plodprong

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Elementary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-564-986-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์
 โดย นางสาว ส้มคิด ปลอดภัย
 ภาควิชา ประถมศึกษา
 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยค้ำส่งตราจารย์ ดร. ลาลี ทองธิว

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

สมิทธิญา สุพินา
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ค้ำส่งตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุณนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

พรพรรณ ไทรทอง
 ประธานกรรมการ
 (รองค้ำส่งตราจารย์ ดร. ทิศาณา แยมมณี)

ลาลี ทองธิว
 กรรมการ
 (ผู้ช่วยค้ำส่งตราจารย์ ดร. ลาลี ทองธิว)

พชรพรรณ จันทร์ทอง
 กรรมการ
 (ผู้ช่วยค้ำส่งตราจารย์ พชรพรรณ จันทร์ทอง)

คุนยวิทยาศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์
 ชื่อผู้ศึกษา นางสาว ส้มคิด ปลอดภัย
 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาลี ทองธวัช
 ภาควิชา ประถมศึกษา
 ปีการศึกษา 2528

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กในระดับประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก และ (2) เพื่อประเมินคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นตามความคิดเห็นของครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนที่แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 สถานี ในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2527 ถึง เดือนพฤษภาคม 2528 เลือกเฉพาะภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีความยาวไม่ต่ำกว่า 20 ตอน หรือแพร่ภาพอยู่นานไม่ต่ำกว่า 1 เดือน ได้ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทั้งสิ้น 15 เรื่อง
2. นำรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 15 เรื่อง มาสร้างแบบสอบถามสำหรับเด็กที่กำส้งเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เด็กเลือกรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องที่ตนชอบ
3. จากจำนวนแบบสอบถามที่ให้นักเรียนตอบ 202 ชุด ผู้วิจัยเลือกรายชื่อภาพยนตร์การ์ตูนที่นักเรียนร้อยละ 60 ขึ้นไป มีความเห็นตรงกันว่าชอบเพื่อนำมาศึกษาได้ภาพยนตร์การ์ตูนที่เด็กชอบ 8 เรื่องคือ 1. โดเรมอน 2. นิโนจาฮาโตริ 3. สึสึสาวน้อยกายสิทธิ์ 4. หมูน้อย แชนนิเบล 5. ลูแปง 6. มูเตคิง 7. ดร. ลัลล์บี้ 8. เณรน้อยเจ้าปัญญา

4. ลุ่มตอนของภาพยนตร์ทั้ง 8 เรื่องบันทึกเทปโทรทัศน์สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็กก่อนตอบแบบสอบถาม
5. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง โดยศึกษาจากเกณฑ์การประเมินคุณค่าวรรณกรรมสำหรับเด็ก
6. ส่งแบบสอบถามไปให้ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 230 ชุด และนักการศึกษาซึ่งได้แก่อาจารย์ผู้สอนในภาควิชาหลักสูตรและการสอนของวิทยาลัยครูในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 แห่ง จำนวน 65 ชุด
7. ส่งแบบสอบถามพร้อมเทปโทรทัศน์ภาพยนตร์การ์ตูนทั้ง 8 เรื่อง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก จำนวน 5 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านชมเทปโทรทัศน์แล้วตอบแบบสอบถาม
8. ข้อมูลจากครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก ผู้วิสัยนำมาวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าร้อยละ แล้วประเมินคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 8 เรื่อง จากความคิดเห็นของครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็ก

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่มีเนื้อหาเป็นไปในแนวดีนเด่นอนินทรีย์ เด็กจึงได้รับประโยชน์จากการชมภาพยนตร์การ์ตูนเฉพาะในด้านความบันเทิงเท่านั้น ทางสถานีโทรทัศน์ควรปรับปรุงรายการภาพยนตร์การ์ตูนโดยการเลือกสรรภาพยนตร์การ์ตูนที่มีเนื้อหาสาระสอดแทรกด้วยคติธรรมคำสอนแก่เด็ก มาเสนอต่อผู้ชม

สำหรับคุณค่าภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 8 เรื่อง ที่นำมาศึกษา ครูและนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ภาพยนตร์เรื่องแอนน้อยเจ้าปัญญา ให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กปานกลาง ภาพยนตร์เรื่องโตเรมอน ดินจาฮาโตริ หนูน้อยแชนดิเบล และสี่สาวน้อยกายสิทธิ์ ให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กน้อย ส่วนภาพยนตร์เรื่องลูแปง มูเตซิง และดร. สัมภ์ ให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กน้อยมาก และไม่สมควรจัดเป็นภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับเด็กต่อไป

ส่วนผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์สำหรับเด็กทั้ง 5 ท่าน มีความเห็น
ว่าภาพยนตร์เรื่อง เฮอร์นอยเจ้าปัญญาให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กดีมาก ภาพยนตร์เรื่อง
นิมจาฮาโตริ โตเรมอน และหนูน้อยแซมมิเบลให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กปานกลาง ภาพยนตร์
เรื่องสี่สี่ส่วนน้อยกายสิทธิ์ และมูเตดิง ให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กน้อย ส่วนภาพยนตร์เรื่อง
ดร.สัสมป์ และลูแปง ให้คุณค่าทางการศึกษาแก่เด็กน้อยมาก ไม่สมควรจัดเป็นภาพยนตร์การ์ตูน
สำหรับเด็กต่อไป

ศูนย์วิทยุกระจายเสียง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

These eight cartoon series were selected as their favorite by at least 60 % of the sample.

4. The selected series of each story were video - taped to be previewed by 5 children-program producers

5. A set of questionnaires was constructed. Items in the questionnaires were developed upon recognized evaluation criteria for children literature.

6. The questionnaires were then distributed to be filled by 230 Prathom-Suksa 6 teachers under the Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration, and by 65 educators in 6 Departments of curriculum Instruction.

7. The questionnaires, together with video-tapes recorded the 8 selected cartoon series were sent to 5 children-program producers.

8. The returned data from the teachers, educators and the television producers were analyzed by means of percentage and presented in discriptive manner. The educational values of the 8 stories were also judged upon the set criteria.

Research Findings

Most Japanese cartoons broadcasted on television stressed too much fantasies. Children, as the audience got pleasure from viewing them. However, the data showed the least educational values in these cartoons. Thus it is recommended for the television broadcast stations to pay more attention in selecting higher educational quality cartoons, these with more explicit moral values for children.

Among the 8 selected stories the teachers, educators agreed upon Ikkue-Sang as presenting more educational values than the rest. Doraemon, Ninja-Hatori, Sannibell and Ji-Jee presented less educational values. And Lupang Muteking, Dr. Slump presented the least educational values, and shouldn't be regarded as children-entertainment any more.

The 5 television producers agreed among themselves that Ikkue-Sang presented the most educational values to children. Ninja-Hatori, Doraemon and Sannibell presented lesser educational values in comparing to Ikkue-Sang. Ji-Jee and Muteking presented less educational values. And Dr. Slump and Lupang presented the least educational values, and should be removed from the television programs.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองริว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ และช่วยเหลือทางด้านวิชาการ ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาณี ธีระสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์ และอาจารย์ปนัดดา ธนลัทธิย์ ที่กรุณาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

พร้อมกันนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ คุณ ปยุต เงากระจ่าง ที่กรุณาให้ข้อมูลต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ให้ความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

สมคิด ปลอดโปร่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ญ
รายการประกอบ	ท
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	6
คำจำกัดความ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	8
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์	
- เด็กกับโทรทัศน์	9
- กิจกรรมโทรทัศน์ในประเทศไทย	10
งานวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์	
- โทรทัศน์กับการพัฒนาเด็ก	18
- อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อเด็ก	22
การจัดรายการโทรทัศน์	
- ข้อควรคำนึงระหว่างผู้จัดรายการโทรทัศน์กับผู้ชมทางบ้าน	30
- การจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก	33
วรรณกรรมสำหรับเด็ก	
- ความหมายของวรรณกรรมสำหรับเด็ก	34
- ลักษณะของวรรณกรรมที่ดีสำหรับเด็ก	35

บทที่

หน้า

- ข้อควรคำนึงในการประเมินคุณค่าวรรณกรรมสำหรับเด็ก	37
- หลักการประเมินคุณค่าวรรณกรรมสำหรับเด็ก	41
- วรรณกรรมประเภทนวนิยายสำหรับเด็ก	45
- ลักษณะของเรื่องที่เด็กชอบ	47
- การเขียนภาพประกอบเรื่อง	51
วิวัฒนาการของภาพยนตร์การ์ตูน	
- ความหมายของการ์ตูน	53
- กำเนิดของการ์ตูน	55
- ความเป็นมาของการ์ตูนไทย	55
- ประเภทของการ์ตูน	56
- วิวัฒนาการของภาพยนตร์การ์ตูนในต่างประเทศ	57
- วิวัฒนาการของภาพยนตร์การ์ตูนในประเทศไทย	58
- ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น	59
- การ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ไทย	59
- เด็กไทยกับการ์ตูนญี่ปุ่น	61
- ทำไมเด็กไทยจึงชอบโตเรมอน	62
- ความเห็นของผู้ผลิตรายการการ์ตูนญี่ปุ่น	64
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
การศึกษาข้อมูล	66
การลุ่มตัวอย่างประชากร	67
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	70
การทดลองและปรับปรุงเครื่องมือ	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
การวิเคราะห์ข้อมูล	74

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียน	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของครู นักการศึกษาและผู้ เชี่ยวชาญ ช	84
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	125
ตัวอย่างประชากร	125
ภาพยนตร์การ์ตูนที่นำมาศึกษา	125
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	126
การวิเคราะห์ข้อมูล	126
สรุปผลการวิจัย	126
อภิปรายผล	136
ข้อเสนอแนะ	144
บรรณานุกรม	147
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	152
ภาคผนวก ข.	160
ประวัติผู้วิจัย	177

รายการประกอบ

ตารางที่		หน้า
0.1	แนวโน้มนโยบายการคุ้มครองของเด็กไทยแยกตามระดับกลุ่มอายุ	4
1.	สถานที่ดูโทรทัศน์	77
2.	วิธีการเลือกชมรายการโทรทัศน์	77
3.	ความถี่ของการดูโทรทัศน์	78
4.	ช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์	78
5.	สาเหตุที่เด็กชอบดูรายการภาพยนตร์การ์ตูน	79
6.	สถานีโทรทัศน์ช่องที่เด็กชอบดูภาพยนตร์การ์ตูน	79
7.	ความเข้าใจในการดูการ์ตูน	80
8.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของรายการภาพยนตร์การ์ตูน	80
9.	ประโยชน์ที่ได้จากภาพยนตร์การ์ตูน	81
10.	ภาพยนตร์การ์ตูนที่เด็กชอบดู	81
11.	พฤติกรรมของเด็กหลังจากการชมรายการภาพยนตร์การ์ตูน	82
12.	ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับการชมรายการโทรทัศน์ของเด็ก	82
13.	ภาพยนตร์การ์ตูนที่นักเรียนมีความเห็นตรงกันว่าชอบ	83
14.	ปริมาณของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก	84
15.	การเลือกชมรายการโทรทัศน์ของเด็ก	85
16.	ช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการดูรายการโทรทัศน์ของเด็ก	85
17.	ปริมาณของรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น	86
18.	อิทธิพลของรายการภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น	86
19.	ผลกระทบต่อแนวคิดหรือเนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูนต่อเด็ก	87
20.	สิ่งที่ภาพยนตร์การ์ตูนมีให้เด็ก	88
21.	แนวเนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในปัจจุบัน	89
22.	แนวเนื้อหาที่ดีของภาพยนตร์การ์ตูน	89
23.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กอันเนื่องมาจากการชมภาพยนตร์การ์ตูน	90
24.	วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมการเล่นแบบตัวละครในภาพยนตร์ของเด็ก	91
25.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มรายการภาพยนตร์การ์ตูน	92

ตารางที่	หน้า
26. การปรับปรุงรายการภาพยนตร์การ์ตูน	93
27. ความคิดเห็นในฐานะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	94
28. ความคิดเห็นในฐานะผู้ผลิตรายการโทรทัศน์	95
29. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านแนวคิดของ เรื่อง ตามความคิดเห็นของคุณ	96
30. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านโครงเรื่องและ เนื้อเรื่อง ตามความคิดเห็นของคุณ	97
31. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านตัวละคร ตาม ความคิดเห็นของคุณ	98
32. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านฉากและบรรยากาศ ตามความคิดเห็นของคุณ	99
33. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านภาพ ตามความ คิดเห็นของคุณ	100
34. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านภาษา ตาม ความคิดเห็นของคุณ	101
35. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านแนวคิดของ เรื่อง ตามความคิดเห็นของนักการศึกษา	102
36. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านโครงเรื่อง และเนื้อเรื่อง ตามความคิดเห็นของนักการศึกษา	103
37. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านตัวละคร ตามความคิดเห็นของนักการศึกษา	104
38. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านฉากและ บรรยากาศ ตามความคิดเห็นของนักการศึกษา	105
39. คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านภาพ ตาม ความคิดเห็นของนักการศึกษา	106

ตารางที่		หน้า
40.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านภาษา ตาม ความคิดเห็นของนักการศึกษา	107
41.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านแนวคิดของ เรื่อง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	108
42.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านโครงเรื่อง และเนื้อเรื่อง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	109
43.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านตัวละคร ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	110
44.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านฉาก และ บรรยากาศ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	111
45.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านภาพ ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	112
46.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นในองค์ประกอบด้านภาษา ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	113
47.	แสดงร้อยละของคุณค่าของภาพยนตร์การ์ตูนในองค์ประกอบแต่ละด้านตามความ คิดเห็นของครู	114
48.	แสดงร้อยละของคุณค่าของภาพยนตร์การ์ตูนในองค์ประกอบแต่ละด้าน ตามความ คิดเห็นของนักการศึกษา	115
49.	แสดงร้อยละของคุณค่าของภาพยนตร์การ์ตูนในองค์ประกอบแต่ละด้าน ตามความ คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ฯ	116
50.	แสดงจำนวนร้อยละของความคิดเห็นในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของครู นักการ ศึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ฯ เฉพาะที่เห็นตรงกันมากที่สุด และน้อยที่สุด	117
51.	ลำดับที่ของคุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนจากมากไปหาน้อยตามความ คิดเห็นของครู นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ฯ	118
52.	แสดงร้อยละของคุณค่าของภาพยนตร์การ์ตูน ตลอดทั้งเรื่องตามความคิดเห็นของ ครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ฯ	119
53.	คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์การ์ตูนที่ประเมินตามความคิดเห็นของประชากรม ครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ฯ	143